

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De blasphemia vtru[m] sit p[...]
irremissibile. Ser. XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De blasphemia

ex duobus. Pr^o autē. Nā sup illo vbo apli ad
Ep^hs. iij. Blasphēia collat a vob: dr glo. Pe-
tus ē blasphemare q̄ peierare. Scdo rōne qz pl^o
ē. i. ma^o pccm dicere falsuz d deo q̄ dicere fal-
sum de creatura cū assertōe. s̄z ille q̄ piurat nec
dicē aut sentie aliqd falsū de deo. s̄z deū adhibz
restē falsitatē: nō tāq̄ estimas deū eē falsū restē
s̄z tāq̄ speras q̄ de^o sup h n̄ testificet p̄ euidēs
aliqd signū. z vt sic firmet credulitas in eo cui
iuraf: s̄z q̄nq̄z accidat dñi. vicz q̄ deus piuros
punit apertissime i decēstatoz piurij: vt memini
me alibi dixisse i fmoē d̄ p̄cept. ibi videre pore-
ris. ser. vij. D. Ex alia vō pre blasphēia p̄ esse
minor aliq̄ piurio duplici rōne. Pr^oia: qz aliq̄
blasphēia ex minori libidie p̄cedit q̄ piurium.
Scdo: qz minor dāni ē blasphēia q̄ piurium.
Tercio argueret q̄s de pctō excusatōis pcti
respectu blasphemie. z diceret. Excusatio pcti p̄
p̄ij est ma^o pccm q̄ sic pctm blasphemie duplr.
Pr^o autē. qz sup illo ps. Nolite extollere i al-
tū cornu v̄m: dr glo. Maximū ē viciū excusa-
tōis pcti: vt neget qd factū ē. vel p̄ diabolū vel
altos suosores. vl p̄ necessitatē factū eē dicat. Se-
cūdo rōe sic. Illud pctm cui^o de^o n̄ miset ē ma^o
ius pctō cui^o de^o aliq̄ miseret. s̄z pcti excusa-
tōis de^o nūq̄ miseret. p̄z: qz sup illo vbo ps.
Nō miserear iobibz q̄ opant iniquitatē: dr glo. Est
defensio pctōz q̄ defendit hō qd de^o odit. d̄ q̄
d̄. Est pctm ad mortē: nō p̄ eo dico vt q̄s oret.
s̄z pctō ad mortē cui^o de^o nō miseret nullū est
ma^o: q̄ nec blasphemā. R̄n̄ duobz modis. Pr^o
mo q̄ excusatio pcti ē qdā circūstātia agguans
oē pctm: etiā ipaz blasphemā. z p̄ tāto d̄ esse
maxim pctōz: qz q̄libz pctm fac ma^o. Scdo
r̄n̄ q̄ pctm excusatōis ē maxim: qz aufert reme-
diū pcti ex pte ei^o q̄ d̄z punire. Nā remediū ois
pcti est accusatio ipi^o pctōz: z oimoda cōfessio
pcti. Et alia vō pre blasphēia d̄ maxim pctm
qz puocat oculos diuine maiestatis ad nō miseren-
diū sine ad nō remittēdiū. Et p̄ h̄ p̄z r̄n̄sio ad ob-
iecta. Hec s̄. Tho. ij. q̄. xij. ar. ij. z Alex. iij.
p̄e sume. Refuata. ij. qōne vicz vtz blasphemā
sic pctm irremissibile i fmonē seq̄ntes. Ro-
gem^o deū vt ab h̄ maxio pctō z oibz mortalibz
nos custodiat grāz tribuēs i p̄nē z gloriam in
futuro Amen.

De blasphemia vtrū sit pctm
irremissibile. Ser. XLVIII.

De blasphemia

Querit nomē dñi morte moriat z cur.
p̄ r̄n̄s. In p̄cedēti fmoē audistis so-
lucōz duaz q̄stionū siue dubitationū. Quaz
p̄ma erat. Utrū blasphemā sit sp̄ pctm mortē
vl aliq̄ veniale. Scdo: vtz pctm blasphemie
sic maxim pctōz. qd z ostēsus fuit ex tribz vicz
auctē rōne: z p̄p̄tōe/ ad alia pctā: vicz ad pi-
riū/ homicidiū/ z pcti excusatōez. Nūc sup̄est
videre ad certā qōnētunc s̄st̄ morā: vicz Utrū

blasphemā sit pctm irremissibile. Pr^o gratia
Aue maria. Qui blasphemā. no. dñi zc. vbi s̄.
De pctō blasphemie an sit remissibile ē notā
dū p̄mo: qz oē pctm ē remissibile z irremissibile
diuersi respectibz. Pr^o oē pctm ē remissibile remissibi-
le triplici rōne. vicz rōne oipotētie creatoris. rōz le z irro-
ne imēse miscōdie redēptōz. rōne nāe libe v̄tato missibile
ris. Pr^o rōne oipotētie creatoris. Uñ sup illo diuēre
ps. Qui sanat oēs infirmitates tuas: dr glo. Di^o spectibz.
potēti medico null^o ifanabil^o languoz occurrit
Scdo oē pctm ē remissibile rōne imēse miscōdie
redēptōz. Uñ sup illo ps. Dixit dñs ex basan
p̄uēra. glo. sic dr. Miscōdia dei q̄ ē ifinita ē de
speratissimos p̄uērit: vtz p̄ mltā exēpla. Ter-
tio oē pctm ē remissibile rōne nāe libe v̄tatoz
qz nullū pctm ē de q̄ hō i vita sua penitere non
possit. Et illō p̄ oñdi duplr. Pr^o autē. Tho.
q̄ sic dr. Null^o despare d̄z de venia: etiā si circa
finē vite sue ad p̄nias p̄uērat. Et subdit causā
di. Unūquēq̄z ei de^o ex suo fine n̄ ex vita p̄cri-
ta iudicat. Scdo rōne. qz q̄diu hō ē i statu via-
toris ex dei auxilio z ex li. ar. sp̄ p̄ remissionēz
p̄seq̄ de pctō. Et sic oē pctm in q̄ via nō finit est
remissibile: siue sit pctm hois siue angeli. Et s̄z
h̄ accipit dīna hois z angeli. qz stat^o vic i āgel
finit statū post p̄mā electōez: nō at sic ē i hoibz.
Scdo dicēdiū ē qz oē pctm ē irremissibile tri-
bus modis. s̄z negatiue: vl p̄uatiue: vl p̄ne. Negati-
Ira breuit^o qz oē pctm d̄z ē irremissibile tribus
modis. vl qz ipossibile ē remitti. vl qz ibabile ē
remitti: vl qz irrōnabile ē remitti. Pr^o mo d̄z
p̄z ē irremissibile negatiue: vicz qz ipossibile ē
remitti rōe final^o p̄nitētie. z sic pctm mortale i
q̄ hō p̄uērat v̄tōz ad mortē z nō penitēt: ē ir-
remissibile: eo qz ille pctm nec in hac vita remit-
tēt p̄ p̄nias: nec etiā i futuro remittēt p̄ diuinaz
miscōtiāz. Et p̄ h̄ dixi qz oē pctm de q̄ hō nō pe-
nitēt i hac vita ē irremissibile negatiue. s̄z qz n̄
lo mō vl loco. s̄z nec i p̄nē nec i futuro ē remissi-
bile: sic pctm angeloz post p̄mā pcti electōez: z
dānaroz post mortē. Uñ Tho. p̄ sup illo v-
bo Mar. ij. Qui blasphemauerit i sp̄m sc̄m nō
remittēt ei i esnū: sic ait. Veniā n̄ p̄seq̄ nisi pe-
nitēt. Et Lu. xij. z Mar. ij. d̄z final^o: qz sp̄s
blasphemie n̄ remittēt neqz i h̄ sc̄lo neqz i futuro
Sup q̄ Aug. sic ait. Sp̄s blasphemie ē ipa ipē-
nitētia: q̄ n̄ remittēt i h̄ sc̄lo neqz in futuro.
Scdo pctm d̄z ē irremissibile p̄uatiue: n̄ qz p̄uatiue
nillo mō remittēt: s̄z qz ibabile ē remitti. z h̄ rōe
deestabil^o malicie. p̄ quā pctm q̄ntū ē de se nō
h̄z meritū: nec ē dignū qz remittat. Qd sic p̄z:
Tribz em̄ modis comittēt pctm. s̄z p̄ i ḡrātia: p̄
ipōtētia: p̄ malicia. Pctm qd comittēt p̄ i ḡran-
tia vl ipōtētia aliq̄uā excusatōis colorē h̄z. Peccato
s̄z pctm qd comittēt p̄ malicia nullā cām excus^o ex malis
faciōis vl remissōis h̄z. Cui^o rō ē. qz cū i ḡran-
tia vl ipōtētia. i. ifirmitas q̄nq̄z itolūtariū cau-
sent: habēt pctm excusare vl alleuare i toto vl
p̄e fm inuolūtariū illō qd causant. Et p̄ter h̄
d̄z illud pctm remissibile: qz babz i se vñ facilis

D
Impē-
tia ē pctm
i sp̄mā.

remittat & q ad culpā & q ad penā. Sed peccatū
 qd comittit ex malicia qntū ex se: nullā causā
 excusatiōis vlt remissiois hz. **L**uo rō ē. qz ille
 q peccat ex malicia peccat ex electioe. Ex electi
 one em peccat hō: qz deliberās peccatū eē adberz
 ei: nō qsi aliq rēratōe vice? s; qz hñs appetitū
 corruptū/plac; sibi illd pēm fm se. & b ē pecca/
 re ex malicia: qd etiā ē peccare i spm scem. qz de
 rogar bonitati spū scit: eo q malicia sibi placz
 sic pjs vlt usq; bōitas. **S**; fore di. q. **M**lti
 ppe se placz malicia: q null? peccat i spm scem.
 Rñdeoz & dico q maliciā sub rōne malicie nul/
 lus vnq; voluit: nec vnq; alicui placuit: s; fm
 q ipm malū estimat bonū ipi peccatū qñ qerāf
 appetitū corruptū. ppe h; se desiderat. Et ppe
 b sup illo vbo Mar. xij. Qui blasphemauerit in
 spm scem nō remittet ei neq; in h seclō neq; in
 futuro. q autē blasphemauerit i filiū vlt i pēz/roz
 mittet ei. Aug. sic ait. Nō q ppea h dī: qz i cri/
 nitate maior pte & filio sic spū scem. s; qz tāta ē
 labes hui? pēti q hūilitate depcandi & penitē/
 di subire nō pōt. Itē Aug. in ser. dñi i morte. Un
 oē illud pēm qd hō comittit ex certa delibatoe
 & sine vincēte rēratōe & de se appetitū corruptū
 hñe/plac; ē irremissibile. Qd intelligēdū ē: qñ
 in sine vice nō penitet: s; placz. & b ē pēm blas/
 phemie i spm scem. **T**ertio mō dī eē pēm ir/
 remissibile: qz irrōnabile ē remitti rōne extēsi
 ois vlt repugnātie. qz excludit vlt pēnitē & abijc
 oia remittētia pēm. **U**erbi grā. Sic em morbo
 est mortal qñ tollit vlt rē nāe: induc fastidiū ei
 bi: pēnitē piliū mēdit. sic illd pēm ē irremiss/
 bile qd excludit/abijcit: & pēnitē ea p qñ re
 missio peccōz: p hñ nō peludif via remittēdi
 & saluadi oipotēte & misericōie dei: p quā aliqñ
 tales qñ miraclose ab oi peccō curant. **N**ec sā.
 Tho. in sep. ij. sen. di. xliij. ar. j. Et. ij. q. xij.
 ar. ij. rē. Nota blasphemā si fiat ex coactioe pec
 cat? pēm. si ex decēpōe: s; filiū. si ex certa ma
 licia: s; spm scem. **S**ed m vltate ei oē pēm est s;
 trinitatē. appropare tñ pēm comissū ex ifirmi
 tate dī eē s; pēm cui potētia appropaf. comissū
 ex i gñantia s; filiū cui sapiētia appropaf. comis
 sum ex certa malicia s; spm scem cui bōitas ap
 propaf. **S**i q blasphemā fiat ex coactioe vlt dece/
 pōe dī: remissibil. qz secū hz causas annexā di
 uine misericōie ptoacatiuā ad remissionē. Et dēli
 blasphemā intelligit illd Mar. xij. Dē pēm sez
 pperatū i ope: & b ex i firmitate vel i potētia ee
 blasphemā. i. pēm pperatū i vbo: & b ex i gñantia
 vlt coactioe rēmittet hōib; .i. ē remissibile: vlt i mē
 ecē. i. si penitet. qz ex circūstācia q pēm attēnu
 at dignū ē remitti. **S**i autē blasphemā comittit
 ex certa malicia: tūc dī irremissibil. nō qz si pos
 sit remitti: vlt qz nō remittat aliqñ: s; qz si hz se
 impēte cū eām mortuā ad remissionē. **S**edō pnc/
 ipalr ē notādū. p icellecu pcedētū q trib; mo
 dis aliq; dī peccare. scz corde/ore/ & ope. Et sic
 duob; modis aliq; dī peccare i. s. ex qd illud
 pēm dī irremissibile. Uno mō q sic remissioni

peccōz repugnat vt i pco p seueret vsq; ad mor
 tē. Et sic fm Aug. ipnia p seueras vsq; ad mor
 tē ē pēm i. s. i. s; bonitate. s. cui sic attribuit rez
 missio peccōz: ita etiā bōitas. **A**lio mō ille dicit
 peccare i. s. q ex certa malicia peccat. Ille autē
 peccat ex certa malicia: cui? volūtas n ex i gñā
 tia vlt i firmitate: s; ex certa scia vlt industria icli
 nat i bonū aliqd qd hz annexā maliciā. Qd duo
 bus modis pigit. s. ppe inclinatioez nāte: & ppe
 phibēt; remotōez. **U**erbi grā. Sic em in reb;
 nālīb; duplr aliqd mouet deorsū. **P**rio ppe in
 clinatōez nāte: sic hūe deorsū. **S**edō ppe phib/
 bent; remotōez. sic aq; effundit fracto vase: sic
 volūtas ex certa malicia vlt scia fert i bonū qd
 maliciā hz annexā: duplici rōne. **P**ria ē ex icli
 natōe habit; viciōsi. Et tal' largo mō dī pecca
 re i spm scem: qz ipe ex pñti pñat bōitati spū
 scit. **S**edō volūtas alicui? ex certa malicia
 vlt industria fert i bonū qd hz malū annexū ex p
 phibēt; exclusioe. i. qz remouet & abijcit illa a q;
 bus hō retrahit a peccō. **S**ūe at sex bōa siue do
 na qb; hō retrahit a peccō: vt p; infra

Divina iusticia
Deī misericōia
Sex bōa siue donā q
Ueritas agnita
Supnatural' grā
Peccatū crudelē certā
Delectatio indebita ee
Contra que (modicā.
Presumptio
Desperatio
Petrā i spm
Impugnatio vltat; agnita
Inuidētia fraterne grē
Impenitentia
Obstinatio

Petrā i spm
 sanctum

Sic q sex s; qd hō rtrahit a peccō tā deā. sic
 p oppositū sūt sex species peccō blasphemē i spm
 scem: q nūq; remittit: neq; i h seclō neq; in fu
 turo: ad sensū sup dicitū. s. p sūptio & d speratio
 zē. **U**bi notādū q sic ille q opaf ppe se bonū
 ē melior illo q opaf bonū ppe aliō. pura ppe a/
 more p mior & timore supplicioz. Ita ille q rez
 trahit vlt abstinet a peccō ppe se ē melior illo q rez
 trahit & abstinet a peccō ppe vitāda supplicia et
 hñda pnia. **N**ā vltuosi? ē bonū agere ppe se q;
 ppe aliō. & a peccō abstinere ppe se q; ppe aliō. vt
 de s. Tho. i sebro. ij. sen. di. xliij. ar. ij. de spēb;
 peccō i spm scem. **P**rio q aliq; retrahit a peccō
 ex p sūptioez: & ex timore diuine iusticie punitē; retrahēt;
 peccā. Ille tior surgit ex h; q hō cogitat q de? ea pco eff
 ira iust; q nullū malū dimittit i punitū. Et q diuina iust
 si hō hñ punit aut satisfac p peccō: q p mortē tictia
 quissima pena purgatorij sibi debet. vlt etna: si
 mortē i peccō. ex tli tiorē icipit pterere & p fici
 peccā sua & p eis satisfacere. & b bonū siue donū
 tollit p p sūptioez. dū. s. aliq; psumit psequit ve
 niā sine pnia: & adipisci gliaz sine meritis. q em
 psumit d bōitate dei cū suis mal' meritis: ponit
 p pñs deū esse iustū. **U**n sup illo vbo ap' ad
 Ro. ij. fm dicitā tuā & cor ipentēte rēca iust

a
 di s.
 orā
 ble
 remissio
 rōz le z irro
 rō missiole
 illo diuertere
 Di peccō.
 rre
 die
 san
 e de
 Cer/
 oris
 non
 hō.
 arca
 uā
 ceri
 via
 nez
 est
 e fz
 gel
 b.
 cri
 eie. **N**egatio
 us
 e
 dō
 leē
 le i
 ir
 nie
 az
 pe
 l/
 r:
 r:
 s;
 nō
 pe
 is
 ro
 es
 p
 pnatu
 de
 z:
 z:
 p
 n
 s. Peccatō
 ex modis
 cia
 u
 p
 s;

Primū

De peccatis in Spiritu sancto

has tibi irā rē. Amb. i glo. sic de. Sūc em̄ q̄daz. q̄b mala q̄ agūt displicēt. r ducit p̄nis cordis q̄ntis eis dat ex eis exte laborāc. d q̄b apls nō loq̄t b: s; se q̄b placēt mala q̄ agūt. r d miscōia dei nimis p̄sumētēs: r dei paria aburētēs i eis p̄tinacitē p̄durāt: i q̄ illi? .f. dei oñdūt paciam r suā cumulat sarcinā dēri? peccādo. ¶ Scōdo aliq̄s retrahit a peccō ex p̄sideratōe diuine misēricordie oīa remittēt: peccā r p̄mīat: bōa. Et b bonū siue donū nihil aliū ē nisi spes de diuina miscōia. Et hec spes p̄surgit ex b q̄ hō diligētē meditat siue cogitat r credit q̄ de? ē valde mīsericors. r q̄ p̄ suā magnā miscōiā dimittit hō mīb peccā q̄ntūcūq; mag: eoq; ē ifinitē miscōie si solū hō se vult auerere ab ill' p̄p̄ deū cū p̄p̄o: sicut ampl' sibi cauēdi ab ist' cū dei adiutorio fm̄ illō Ezecb. xvij. Quacūq; hora rē. Et ibi dēl. Nolo mortē peccōr: .i. dānarōez: s; mag' v̄t p̄uertat' p̄ verā p̄nīaz: r viuat. | vira grē in p̄nitē: r vira glie eñe i futuro. Qñ q̄ hō sic cogit: tūc icipit i eo spes q̄ de? sibi dimittet peccā sua r det sibi b grām suā r tandē vitā eñā. Et tal' spes fac' hōiez penitere d peccis et abstinere a futuris. r satisfacere d omīssis r cōmissis rē. Et b bonū tollit p̄ d̄spardes: q̄ aliq̄s reſicit diuinā miscōiam: n̄ q̄dē q̄ nō credat deū eē mīsericordē s; i b q̄ desperās miscōiaz dei p̄tēnt. An sup il lo q̄b apl' ad Ro. ij. fm̄ duriciā tuā r cor ip̄e: nūcō rē. Amb. i glo. sic ait. Sūc aliq̄ q̄b displicēt mala q̄ agūt. s; qm̄ quia eē itelligūt: purat sibi tā n̄ posse iſci. sic ille q̄ d. Bēn. iij. Maior ē iniquitas mea q̄ v̄t ve. me. ¶ Ubi ē notādū: q̄ Cain n̄ credebatur suā iniquitatē eē maiorē miseri cordia dei. s; q̄ maior eēt iniquitas sua q̄ satisfactio sua: vt crederet se n̄ facerē satisfacere pos se deo quē offendit. Et hec desp̄atio subreptit' r̄ib: vt q̄qd libuerit rāq; dānarōē destinari si ne p̄nīa faciāt: vt Amb. subdit ibidem. Et itez Amb. ibidē sic p̄dicit. Illi q̄o. s. q̄ ex p̄sūptōe peccāt: nimia spe: purat deū n̄ eē iustū. isti. s. q̄ desperāt: deū mīsericordē p̄tēnt. Et Aug. ibidē. Ex vtroq; q̄ p̄dicabūt: r sperādo r desperādo p̄nīa reb: r d̄nīs affectib: laborātes p̄bunt. ¶ Tertio aliq̄s retrahit a peccō ex p̄sideratōe vitar' agnīte. Nā cognitio vitar' p̄ lumē inactū r ifusuz. s. p̄ lumē rōnis r fidei retrahit a peccō. Hoc donū siue bonū ē hōi necariū ad salutē. agnītio vitz vitar' fidei r mox: vitz q̄ hō cogit' sciat qd sit peccm̄ mortale r qd v̄itale. r q̄ sine car cūstārie peccm̄ mortle agguāces r q̄ nō. Et q̄ tra hāt i altā spēm peccī r q̄ n̄. Et q̄ hō dz de peccis suis p̄ penitē: r ea rice p̄fiteri. r ad suscepcio nē eucharistie se p̄pare. q̄ etiā aḡscat p̄cepta di uina. qd s; illa dbeat agere: r qd omittē: r qd credere. Agnītio ar̄t raliū vitarū sepe fac' hōiez surgere a peccis q̄ hō pus p̄petrauit ex iſgrācia. r dorz eū final' p̄p̄ deū dēstari p̄ca: r n̄ p̄nci palit' nōre mort' / gebēne / iudicij rē. videat q̄ il li q̄ cecos q̄rūt p̄fessores studiosē: q̄ ad volūtas rē eoꝝ eos absoluit rē. Et p̄ b bonū v̄l donū ē

rollēdo ip̄m ipuſgrio vitaris agnīte. s. dū aliq̄ Impūg er idustria vitarē fidei agnīta ipuſg: r p̄tinacit' rō vitar' falsitate d̄fendit vt licēt' peccet. sic siq; agnī' agnīg. eis dei p̄cept' veller p̄tinacit' d̄fendere fornicat' rōez simplicē nō eē p̄m̄ mortle. vel dieb festi uis n̄ eē peccm̄ choreas ducere: v̄l opib: futilib: itēdere rē. v̄l dēfēdere q̄ nō eēt p̄m̄ dieb: festi uis gēracula dare r a v̄bo dei r cultu diuio hō mines retrahere. r sic d̄ alijs. ¶ Quarto aliq̄s retrahit a peccō cōmissō r abstinere a futuro ex cōsideratōe ifuse grē v̄l infne grē. Nā diuina grā p̄ sp̄m̄ scēm i cordib: fidelū ifusa ē: inclinās ad bonū retrahēs a malo. Per hāc ei dēlcēt hōmī peccā p̄terita. Per hāc ē r̄fortat' r iuuat hō vt fa cilit' possit resistere cōtactōib: r p̄fuarī a fueris peccis r recidua. ip̄a em̄ charitas iclar' hōiem h̄ntē eā ad diligēdū deū sup oīa. r prim' sic scy ip̄m. Et hō talē inclinatōez seq̄ret: ipe impleat oīa p̄cepta diuina r n̄ eadēz i peccā futura. Nāc ar̄ grām siue b donū par' ē de? ifundere culū: ber se p̄panti ad eā: q̄ vitz fac' qd i se ē. Et p̄ hoc bonū v̄l donū ē iuidētia fraēne grē: dū. s. aliq̄s Inuiden iuidet n̄ solū p̄sōe fr̄is: s; q̄ iuidet grē dī cōfessōe sine ti in m̄bo. Ubi notādū ē q̄ aliq̄s p̄ iuidere grē gracie dei duplt. V̄l p̄p̄ b q̄ credit grām suā dimiuit r b p̄met ad peccm̄ iuidie. v̄l q̄ dēp̄uat' h̄z vo lūtatē / inactū q̄ bonū grē sibi n̄ placet: s; p̄ ip̄z fert: q̄ h̄z palatū corruptū. r sic i p̄posito: q̄ q̄n tū i se ē veller ip̄edire aut tollere grām a p̄ris. ¶ Quinto aliq̄s retrahit a peccō ex p̄sideratōe d̄ fornicat' r turpitudis act' q̄ erubescētia cauſat. vitz q̄ hō diligētē p̄siderat q̄ p̄m̄ mortle est res valde iordūnata r turpis r nociua: r hōi valde pietosa: puās deo: meris: ecclie et scōz. ita q̄ ē fac' bona opa: vt clynā / ieiunia rē. hōi nō ē meritoria. r q̄ si hō i vno peccō mortli mo rit' efnat' dānat. Et est q̄ p̄sideratōe hō inepie peccm̄ dēstari: r ab eis resurgere: r p̄ futuro se cauere. Et p̄ b bonū ē final' ip̄nīa: siue b bonū .f. erubescētia final' ip̄nitētia: q̄ n̄ vitar' erupitudinē q̄ erat rō abstinēdi a peccō r penit' rēdi de cōmissō. Ubi notādū ē q̄ final' ip̄nīa b accipit: n̄ pur' dē p̄manētā i peccō v̄sq; ad mort' rē: s; pur' ipozat' p̄ostitū n̄ penitēdi. r t' ē p̄m̄ blasphemē i sp̄m̄ scēm: vt ait Aug. r b ē irremis sibile: vt dē Marthe? / Lucas? / Marc?: ad se sum sup dem scōdo mō. quō p̄m̄ dī irremissibi le circa iſaz. B. ¶ Sexto retrahit aliq̄s a peccō ex p̄sideratōe breuitat' r puritat' hōi id ebiri qd qd i peccō q̄rit: fm̄ q̄ dē apls ad Ro. vj. Quem fructū habuist' tūc i bis i q̄b nūc erubescitis? Nā puritas v̄l breuitas boni qd qd i peccō q̄rit i ducere solet hōiem ad b q̄ ei? volūtas i peccō n̄ firmet. qm̄ vitz hō cogitat valde breuē d̄lectat' / onē i peccis: r ill' eñū cruciatū. r q̄ d̄lectatio i peccō gule / luxurie rē. ē q̄m̄ mōmētanea ad gau Obſtina dia eñā. p̄ b em̄ multi a peccō retrahūt. Et b hō tio nū tollit p̄ obstinatōez: qm̄ .f. hō firmat suū p̄ postitū i hoc q̄ peccō ibereat. Et de his duob: dī Dicit. v̄tq; L. Null' est q̄ agat p̄niam sup peccō

D

B

Finalis penitentia

Triarec
fira ad
q̄ aliqd
sic peccm̄
i sp̄m̄ scēm

suu: dicēs qd feci qd ad pmissū oēs pueri sūt q
 si equū ipetu va. ad plūū qd ad scōm. Un sic fig
 nal ipenitētia ē qd pccōz pōit nō delecte cōmissū
 sa: ita obstiatio ē qd pponit sēda cōmittere et in
 eis p durare. **Obstiatō** ei nō pōderat: qz bonuz
 siue delectatio i pccō ē pūū z breue. qz si ista p
 derat et nō firmaret volūtatē suā i pccō. **S**
 forte di. qd: qd final ipenitētia z obstiatio nō sūt
 due spēs pccī i spm̄scm̄ tali rōne. **Preritū** z
 fucuz nō diuersificat spm̄. s3 final ipnia z oby
 stiatō nō differēt nisi s3 preritū z fucuz. qd p3:
 qz ipenitētia ē ex h̄ qd de pccō preritū z cōmissio
 hō nō pōter. **Obstiatō** vō ē h̄ qd futurū cōmiter
 edīs firmat pōstio iberet. **R**ūdeo z dico qd ip
 penitētia z obstiatio nō differēt fm̄ preritū z fu
 ruz pccm̄: vt **Alex.** z qdā alij dicūt. co qd aliqds
 p̄t dici ipenitēs qd pponit ē de pccō qd fac nō pe
 nitere. s3 differēt fm̄ obiecta qd i pccō attendunt
 Verbi grā. in actu pccī sūt duo. s. deformitas
 actū z paucitas fructū. ex d3: p̄sideratōe aliq re
 trabūt a pccō: vt s. p. aplm̄. s3 p ipenitētia ali
 qd nō vitat dformitatē vl̄ turpitudinē qd est in
 actu: qd crat rō penitēdi: p obstinatōē vō aliqds
 firmat adberet delectatōi: actū nō cēt in cōpētēs
 z pūū bonū. s3 sūt due spēs pccī i spm̄scm̄: sic
 p3: p̄ dicitā. **Nec s. Tho.** i sēptō. q. sen. di. xliij
 ar. ij. Et i qōnibz disputat d malo. **U**tr oē pcc
 catū ex malicia sit pccm̄ i spm̄scm̄. z **Alexā.** de
 ales. iij. pcc sū. d diuers dōiūs z spēs pccī i spm̄
¶ Circa pmissa de pccō i spm̄scm̄: (scm̄ z ē.
 occurrit dubitatio: qd ē finalē requirit ad h̄ qd
 aliqd pccm̄ sit pccm̄ i spm̄scm̄. **A**d h̄ dicēdū ē
 breuiter qd tria requirūt ad h̄ qd aliqd sit pccm̄ i. s.
Prīmū qd sit pccm̄ spūale. **S**cōm qd pccat ex
 sola malicia siue idustria. **Tercium** qd hō pefe
 pccm̄ obiectat a se vl̄ p̄tēnar aliqd donū qd ap
 p̄tēnar spūalitē. **¶** **P**riō qd ad h̄ qd aliqd sit pccm̄
 i spm̄scm̄ requirūt qd sit pccm̄ spūale. Un pccā
 carnalia cuiusmodi sūt luxuria/gula z silia: nō
 sūt pccā i spm̄scm̄. p̄tē loq̄ndo: etiā hō qd fa
 ceret ea: nec faceret ex iqrātia: nec iqrātia ē si
 ue passiōe vl̄ ipōtētia: s3 faceret ea ex sola mali
 cia. Nā si tenet qd scie fornicatōē ē pccm̄ mor
 tale: z qd nullā h̄tē tētatōēz ad fornicatōē ex so
 la malicia exccaret carnē suā z fornicaret: ip̄ se
 nō peccaret i spm̄scm̄ illo mō: qz tal̄ fornicatō
 nō ē pccm̄ spūale. **E**t suo mō posset exēplū poni
 d gula. **¶** **S**cōm qd requirūt ē: qd pccat ex sola
 malicia siue idustria aut electōe mali. z qd nō p
 cedat ex iqrātia: nec ex passiōe iqrātia ē: ip̄ se
 potētia. **P**riō qd notādū qd in hoie pōt reperiri
 q̄nplex malicia: ex qua hō pōt peccare et ad
 pccm̄ pducit: vt p3: infra

- ¶ Fomes peccati
- Malicia natural' inclinās ad ma
- Habitus malus (lū.)
- Malicia Malicia actualis siue peccatum
- quplex actualē.
- Corruptio siue iudispositio volū
- tatis.

¶ **P**riō qd malicia ē fomes siue exrannū: qd ē lā
 guoz nāe: qd est in mēbris cuiuslibet hois qd fm̄
 cursū nāe ē ex scie viri z mulier: z nascit̄ z p̄cipit̄
 ab eisde. **I**llec fomes duo mala opaf i hoie/
 ex qd hō p̄t peccare. **P**riō nāqz retrahit hoiez
 a bono: z facit sibi illū difficile. Un apl's d fomi
 re loq̄ns ad Rom. vij. d. **U**ideo aliā legē i mē
 brys meis repu. lē. mē. m. **E**t an h̄ tenigie p̄mū
 malū qd fomes opaf i hoie: cū dē. **N**ō ei qd vo
 lo bonū s3 ago. **S**cōdō habilitat̄ z p̄m̄p̄ficat̄
 inclinat hoietm ad faciēdū malū: et facit sibi illū
 facile. **E**t h̄ rāgit apl's ibidē. s3 qd odio malū
 illud facio. **E**t postea ad idē dē. **Q**d nolo malū
 s3 ago. **E**t ita p̄t hō dupl̄ peccare ex illa p̄tēna
 malicia. **P**riō omittendo. ex qd ei fomes retrahit
 hoietm a bono z difficultrat sibi illū: pōt hō
 ex h̄ omittēre bonū qd ex p̄cepto tenet̄ facere/
 z sic ex illa malicia peccabit omittendo. **S**cōdō
 cōmittendo. ex qd em̄ fomes inclinat hoietm ad
 faciēdū malū z faciltrat sibi illud: pōt hō ex h̄
 opari malū qd est sibi p̄hibitū. z tūc ex illa ma
 licia peccat hō cōmittendo. **E**t hō qui sic peccat
 ex malicia non peccat in spm̄scm̄. **¶** **S**ed an
 peccet tūc in p̄fem: **R**ū fm̄ s. **Tho.** z **Bona.**
 z **P**er h̄ d eharāta. circa dif. xliij. n. sen. q. ij. **L**u
 ins causa est: qz qñ peccatū diuidit̄ in pccm̄: in
 patrē. s. ex infirmitate. z pccm̄ i filiū. s. ex ignov
 rātia zc. **D**oc intelligit̄ de infirmitate que ē ex
 carne: z ex qd pccm̄ pccat̄ in mediata: ita qd in
 firmitas est ei' p̄tēna z imediata cā. affect' em̄
 caput spm̄ z denotat̄ a cā p̄tēna ex in mediata
 z nō a cā p̄tēna z remota ois pccī hois post p̄mū
 pccm̄ **A**dē: cū aliq hō incertū siue p̄cipit̄ pec
 catū eligit. alia autē ē cā p̄tēna z remota: qd ex cor
 ruptōe nāe inest hoī: cōis vicz debilitas vt say
 cili' pccm̄ ruat. **E**t hec p̄tēna malicia reperit̄ in q̄
 libz hoie qd h̄z cōm cursū nāe p̄cipit̄ z nascit̄ z
 opaf in eo p̄tēna mala nisi p̄a sic ligata p̄cepto
 oficātē grāz z r̄ruū: que admodū sunt ligata i
 beā s3 gie. **E**t p̄tēna dicitur talē fomitē siue mali
 ciā nō fuisse ligatā i **M**aria s3 gie: qz nō h̄itē cā.
 eo qd nō est p̄cepta i originali: vt nūc tenet̄ eccl'a
¶ **S**cōdā malicia ē malicia nālis: z ē inclinatio
 ad malū quā hō bz ex nā siue ex cōplexiōe sua.
Et ab **A**risto. z ab alijs logicis vocat̄ natural'
 ipōtētia. **H**abent em̄ varij homines varias ad
 malū inclinatioēs naturales. aliq ad furandū
 aliq ad luxuriandū: aliq ad irascendū aliq ad
 ebrietatē z gulā. z sic de alijs. sic ēt hoies varij
 varias h̄nt ad bonū inclinatioēs nāles. aliq ad
 epantā aliq ad fortitudinē: aliq ad paritōē zc. vt
 vlt' **A**riff. i. fi. vj. **E**t h̄. di. oibz. **U**idēt nā qdām
 mores in singul' subsistere. Nā vt iusti sim' ce
 rpati z fortes: z alia hmōi: statia natiuitate ha
 bēntes. **E**t hac autē scdā malicia pōt hō peccas
 re: qz pōt facere mala ad q̄ tal' nālis malicia in
 clinat. sic ēt mulet' faciūt qd p libam volūtatē
 nō vt possent resistēre nālis mal' ieliētōibz suis
 s3 pōt eas p̄fēq̄ntes. **E**t qd peccat ex tali maliciā
 eiā itez nō peccat i spm̄scm̄. **¶** **T**ercia malicia ē

Fomes
duo opaf
i hoie

Malicia
nālis

Impugn
 siouical
 agnate
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120

De peccatis in Spiritu sancto

Malus habitus malus sine mala consuetudo que vel qua habitus siue facit in seipso ex malis operationibus que operatur et per mala consuetudo peccata mortalibus vel que inclinatur hominem ad peccata mortalibus et mala opera et ista ista operibus siue peccatis ex quibus talis habitus vel consuetudo est generatur vel generatur. talis est habitus vel consuetudo vocatur malicia quae admodum habitus bonus vel consuetudo bona ab Aristotele vocatur virtus. Et ideo per hoc ex illa terra malicia peccare: ex quo ipsa inclinatur ad peccata mortalibus ista his ex quibus est generata. Per hoc est illa inclinatio non potest. imo difficile ei resistit. et ex tali malicia peccatum peccat in spiritu sancto. Sed ut aliquid dicitur potest peccat in spiritu sancto. quod ex ipse peccata quod ad modum peccati habitus impellente. Et suo modo possit dicitur

De peccato de peccare ex malicia secundo modo. Quarta malicia actualis ex qua peccat peccare est malicia actualis siue peccatum actualis: ex qua vel quod potest aliquid peccare peccatum: sicut est peccatum voluntatis. ex qua potest peccare peccatum omnis vel operis exterioris. Unde sic ex invidia peccat detractionis: ex odio homicidii. et sepe ex peccatis cordis peccata omnis et operis: sicut illud Mat. xv. De corde exeunt homicidia/adulteria/fornicationes/furtiva/falsa testimonia/blasphemie/et cetera peccata. Et de hac malicia est non loquitur doctor. cum dicitur peccatum in spiritu sancto est ex malicia. Est igitur quoniam mala consuetudo que est corruptio voluntatis. quod est bene sapientia malum est cognitum vel scitum esse malum. Et sicut dicitur. est pena ex primo peccato videlicet originali peccato ut dicitur peccatum de caritate. Unde potest dici quod talis malicia est corruptio siue iudicium siue dispositio voluntatis liberacione cuius bene sapientia et malum cognitum et scitum esse tale a ratione. quod malum non peccat ex ipse peccata vel ignorantia. Et hoc corruptio iudicium siue dispositio voluntatis peccatum voluntatis peccatum peccatum voluntatis ad volendum siue acceptandum malum quod ratio cogit scire et scire esse malum. quod peccatum voluntatis peccatum ex peccato originali. Et illa malicia ab aliquibus etiam vocatur malignitas animi vel peccata mentis. Et de illa malicia loquitur doctor. cum dicitur: peccatum in spiritu sancto est ex certa malicia. Unde ei hoc peccat et non peccat ex ignorantia: nec ex passione vel impotentia: non videtur nisi peccat nisi ex peccata corruptione peccata re aut inclinatione. Per hoc est per quod sic electio malum in proposito. et quod sic certa industria: quod idem siue

De peccato videlicet illa malicia quanto modo. Tertium quod requiritur ad hoc quod aliquid sit peccatum in spiritu sancto est quod hoc peccatum abijciatur a se vel retineatur aliquid donum quod appropinquat vel appropinquabile est spiritu sancto. et quod natura est trahere hominem a peccato: aut facere eum surgere a peccato peccato: aut perseverare a peccato futuro: et inuare ad operandum opera bona vite eterne meritoria. Talia autem dona a peccato retrahentia siue sex sunt primum recitata circa istam litteram. videlicet timor rigorose diuine iusticie. spes de diuina misericordia: agnitio vitarum auxilium interne gratie diuine siue charitatis: infusa consideratio turpitudinis siue malicie peccati. et erubescencia peccati. consideratio peccati siue breuitatis boni quod gerit peccato. Ex primis istis finalis per quod peccatum in spiritu sancto est peccatum spirituale peccatum ex sola ma-

licia: ita quod non ex ignorantia aut infirmitate: per quod peccatum hoc a se abijciat et retineat aliquid donum quod est appropinquabile vel appropinquabile spiritu sancto. quod donum natura est trahere hominem a peccato: et inuare eum ad bene operandum: videlicet ex dicitur. Sed ad maiorem delectationem blasphemie. occurrit dubitatio. Unde ex legibus diuinis et canonibus sacris imo imperialibus sunt aliquid peccatum ne descripte debite blasphemie. his videlicet quod deum aut eius peccata blasphemare. Ad hoc dicitur: quod mulier peccatum est pena blasphemie deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali.

licia: ita quod non ex ignorantia aut infirmitate: per quod peccatum hoc a se abijciat et retineat aliquid donum quod est appropinquabile vel appropinquabile spiritu sancto. quod donum natura est trahere hominem a peccato: et inuare eum ad bene operandum: videlicet ex dicitur. Sed ad maiorem delectationem blasphemie. occurrit dubitatio. Unde ex legibus diuinis et canonibus sacris imo imperialibus sunt aliquid peccatum ne descripte debite blasphemie. his videlicet quod deum aut eius peccata blasphemare. Ad hoc dicitur: quod mulier peccatum est pena blasphemie deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali.

Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali.

Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali. Per hoc ex lege diuina: iuxta thesaurum Lucei. xxiii. Qui blasphemauerit nomen domini morietur morietur sic et semel est in lege: ut ibidem dicitur quod filius mulieris israel dicitur quod peccat de viro egyptio in filiis israel huius iurgat in castis eius viro israelita. cuius blasphemauerit nomen domini adducet deum et sanctos eius. quod ostendit per triplicem legem signatur: videlicet ex lege diuina ex lege canonica et ex lege civili siue imperiali.

Dulcis

blasphemia

Sententia

lex canonica

Lex canonica

P

lingua ne loquitur

fores ecclesie i manifesto stare dz. Et vltimo die
 dnico viz sepiro dz stare disalcia? sine pallio
 cu corrigia ad collu. Et dz ibide i sine capitel: si
 pnia ieiunioz: z pecuniaz blasphem? accipe
 renuerit ac ea pagere: eccleie sibi inedicat igress?
 sus: z in obitu ecclesiastica careat sepultura: qd
 bn scauit dnus i lenit. vbi s. cum iussit blasphe
 mu duci ex castra. Sup q vbo Aug. de. Quta
 nome dei maledices erit a vitare/a fide/a cha
 ritate. p h em qd erit de castris eccleie. Et h fm
 rigore eccleie. atn i iudicio aie diceret? sacerdos
 por huc rigore mollire z misericodias no dz negare
 qz misericodie dei. nec mensuras possum? ponere:
 nec epa diffinire. xxvj. q. vj. bis qui. **T**ertio
 blasphemia puni? lege ciuili siue ipiali. Un fm
 leges ipiales blasphem? e decapitad?: vt i au/
 ren. Ar no luxurient? naz circa mediu. Lano
 nes aut mitorz stacuit pena vt s. arn de Ho
 stien. ci. de maledic. Si blasphem? sepi? blas/
 phemauerit z rebell? fuerit. locu bz pena legis:
 vt. l. laic? decapitet? fm canonicas sanctioes
 anathematizet. i. excocet. i. eccleie igress? inrdi
 castr? i morte careat ecclesiastica sepultura: cleru/
 cus no rebell? degradet. **E**x pmissis g prz: q
 pp? guitare peti blasphemie ois ho illd dz horez/
 re z fugere: z dei blasphemiam nullo mo sustinere
 qntu i se est. Jo starutu e etia in deos blasphem/
 maces. du h coprobatu fuerit p pncipes secla/
 res puniri z copesci: ne crucifixu p nob ali qres/
 nus blasphemare psumat. vt h? ex de iudeis. ca.
 In no nllis. Un staci ho p blasphemiaz ondit se
 pinere ad diaboli z iferni familia: qz loq? lin/
 gua dnanatoz ppaz. Na i coro vniuso pstat esse
 triplex lingua. In celo lingua siue loqla celest?
 deu iugit laudariu z ei gras ageriu: s; illd ps.
 Bti q habitat i domo tua dnici scil? secloz lau
 dabit te. **S**ecdo i mudo lingua frenoz siue lo
 gla coz e decip?/frena traccare/ d carnalibz et
 lubric? narrare: fm illd Jos. iij. Qui de fra e de
 fra loq? **T**ertio i iferno lingua deu iugit
 maledicenti z blaphemanti. Un de ctue iferni
 dz Esa. viij. Cu elurient irascet? z maledicet re
 gi suo z deo suo. Et Apoc. xvj. Estuauerit bo/
 mines estu mag. Et blasphemauerit nome di
 hnt? prate sup has plagas. Et itez ibide dicit:
 blasphemauerit deu ecli p vulneribz z doloribz
 suis. z ido ex loqla blasphemac? manifeste on/
 dit cur? regiois ciuis sic z incola qlis etia sic i
 corde: qz qlis vnu qlsqz e talia cogitat: talia lo
 quit z talia opat: vt dic Arist. iij. Eccl. Sic g iu
 sti z boni hic assuescunt deu laudare. volentes of
 ficiu addiscere i str? qd dicitur sui i cel. Ita filij
 diaboli discunt blasphemias i b? secl?: qd pperue co
 rinuabunt i iferno cu pte coz diabolo. In b? ec
 cogscunt filij dei a filibz filijs diaboli. qm filij
 dei nec deu blasphemant nec dei blasphemias au/
 dire patiunt: s; poti? deu laudat z eius laudes
 audire desiderat. Filij vero diaboli in dei blas/
 phemijs z vituperijs p se z alios delectat. ver?
 em z bon? filij patre suum offendere no parit.

Cui? erm referre qda doc. solentis: z h? i pan/
 theologa ca. vl. de blasphemia i sine. Fuit qda
 vir vxore hns: ex q se credebat hie tres filios:
 cu vnu solu ex ea h? er: vxoz du qda die cu vi/
 ro suo ligaret. obiecte ei q ipe solu vnu filiu
 ex ea hebat. requisit vxora viro qd ei? fili? eec. no
 luit ei idicare. mortua vxore cu pf ee ifirmaret
 ad morte oia sua doa dimisit illi q erat filij? su?
 Deu sca e pteio int illos tres filios? eec bey
 reditas. qlibz ei dicebat mea e hereditas qz ego
 su filij? ei. Et cu snia dare? a iudice: q ille eec fi
 li? ver? q pf em direct? z ppinq? sagittaret cur/
 ca cor. pre g de madata iudic? ligato ad arboze
 z duobz sagittantibz: eci? videt ptes suu sagitta
 ri: turbat? guit? duos dixit: q ptes nllaren? sa
 gitare velle. ex q cognitu fuit: q ipe erat ver?
 filij? ei: z sic dara e ei hereditas. Sile pteio de
 duobz meretricibz: de filio ligantibz cur? eec: cu
 vnu filij? eec mortuus. Et cu Salomon puez
 diuidere velle z cuilibz dare pte: q vera marer
 erat noluit: s; poti? viu u cu alci? dinqre voluit
 ex q Salomo cogit eand? ee vera mfer ee sibi
 puez tradidit: vt b? iij. Reg. iij. **E**lcognit p?
 sar? ex dice? qntu ste malu p. blasphemie: z q to/
 rus mos deberet blasphemias ifurgere: ipos co
 pesere z refrenare ne? creatore suu audeat vi
 rupare aut ei? ruelias irrogare. Virupandi igi
 rur sut ptes q de b? icorrigit filios iuos: cui?
 erm sup audist? de filio qnquem ser. xlv. 2. **U**
 rupandi ee sut ptes familias q les sustinet i do
 mibz suis: qz nlls p? pmitteret alique que cre
 deret ee scrm male tractari i domo sua si poss
 ipedire puciu: ee loqe min? h pmitteret de pre
 suo: qnto ampl? ipedire dz z nullo mo tolerare
 q fiat dedee? in domo sua creatore oim. Viru/
 pandi ee filij q no pnt sustinere puciu pns car
 nalis z sustinet ipropiu pns efnalis. Virupan
 di sut plari z pncipes z oes prate hntes q pnt
 blasphemias mulcare pea pecuniaria z aljs pe
 nis: z m sustinet talia. Quid dicet i finali iudic?
 cio dno dicere. Nome mecu er scos meos pmissi
 si blasphemare: eerte si dicet. Dne no b? audij
 ut: vel b? factu ee ignorau? rndebit illis dnus. h
 scire poruisti facta diligetia? grua. Et qz audij
 re z scire noluisti. neqz ego nuc audio te: neqz
 noui te zc. **T**es vtiqz peiores sut iudeis. q ob
 rurauerit z hodie obrurat aures audita blas/
 phcia. onditces p b? signa doloris z detestatois:
 vt dr glo. interli. sup illo vbo Act. vij. contine
 rit aures suas ne blasphemias audier. **I**re iuz
 der vestes sciderit cu blasphemias audierit. vt
 dr Raban? sup Mar. Nos inq? erat iudeis
 cu aliqd blasphemie audiebant: scidere vestes: sic
 barnabas z paul? cu cultu diuio honorarent.
Cui? erm habent? i chio dno q ad oia patiens
 fuit: s; dei blasphemias ferre non potuit vt prz
 Mar. iij. vt ondit Lhyf. sup Mar. omel. vij
 chis ipe i pma rctaroe dicere sibi diabolo. Si fi
 li? di es dic ve la. isti p. si. exasp? si e s; susti
 te z mitis pmast. Nec scda exasp? e dicente

Lex mla
pnt blas
phemiu

P

lingua si
ue loqla
triplex.

ps
pa
era
si:
em
D
Duleq
pe plex pa
auc
blaspho
leu
maciu
ostē
nia
ali.
iij.
iaē
ueli
ael
blas
mi
rec
as
on?
ks.
nos
is
erie
d.
olu
ce
Becilo
puniue
nas
reg
rij
sh
ent
uit
dne
no
us
do
ni.
sao
uz
ad
lio
nia
sta
de
inē
rie
qz
re
om lex cano
ico mica pnt
epi nic
in
er
na
re

Abi diabolo. Si fi. di es mit. re deoz. Sz i etia qn diabol' dei honore sibi assupfir: z se vr deū adorari voluit: qd soli dozuēit. exasp'at' z irar' z: vr nos illi' qd' discam' n'as qd' iurias illa tas ab ipis/ siue i dicro siue i facto eqnimit' sus tinere. di ar iurias atq; p'ceptū necvlsq; ad au/ ditiū suffere: qm i p'p'is i u'is eē quepiā pati entē laudabile ē. di ar iurias dissilare nimis i/ p'ū. Sic q' parz qnū malū sit blasphemare aut blasphemos audire z nō arguere. Rogem' q' deū zc.

De p'uelia q' est qnta filia ire Samo. XLIX.

Contumeliosos.

Supbos: inuēroses maloz: p'ent' in obediētes: q' r'ia agūt digni s' morte Rom. j. In p'ce. ser. audist' d' blasphemā q' ē. iij filia ire: qnū malū sit deū aut scōs ei' blasphe mare. Et q' blasphemā sit p'z i spm' s'cū. Audie st' ē i f. p'ce. imēdiate d' singul' p. in. ff. q're dicā tur irremissibilia. Et quō siat ex certa malicia. Et d' qnq; malicijs p'oz. Et finalit' d' p'lt'o p'is blasphemātiū s'z triplicē legē. viz diuinā/ ca/ nonicā z civilē. Nūc p'nr vidēdū ē de. v. filia ire viz de p'uelia p' quā offendit' p'ri' quō illa sit fugiēda z detestāda: eo q' iust' t'hea p'ueliosi di gni s' efna morte. Pro grā Zue maria. Cō Quia sup' ser. xxxij. (tume. su. zc. vbi s. circa l'fam A. pauca dixi d' p'uelia: quō differat a p'uelio ipropio/ susurratōe z detractione. Et silr pauca d' eo. ser. xxxvij. circa l'faz E. In p'nti ser. frēdo arēt' ad huc d' b' vicio p'uelie loq' Lū ar cōit' doc' large loq'ndo accipiat' p'uelia/ p'ueliū: z ipropiū p' eodē: volo z h' illā doc. seq' sniaz: nē v' mibi eē necariū i p'dicacōe ad p'p'm m'la de bis facere distincōes. Et q'm is c'rtēso vocabulo p'uelia nō solū siat p' s'ba s'z ē p' fca. Ut vlt' glo. sup' s'bo t'heas. tñ p'pe loq'ndo p'uelia solū sit p' s'ba. Et de tali intēdo dicere i p'posito. viz de p'uelia q' sit p' s'ba: p'la p' ordine

- Quid sit p'uelia: z q'lier com m'rat' An sp' sit p'ctm z an mortē vel veniale An hō teneat p'uelias illatas patient' sustinere Que p'uelia sit sustinēda: z q' nō Et q'v vicijs oriat' vel causat' cōtumelia

De p'uelia

De p'uelia q' sit p' s'ba: p'la p' ordine

Defec' aie sūc

liberalitat' / magnificat' zc. siue carētia aeruū ta liū x'curū. Sili' hie' viciōsi / z opa viciōsa siue ac' viciōz: q' s' op'posita t'lib' x'cur' b'z: vr grā tia/ pusillanimitas / peccata zc. Sed i sunt defec'us corpōz: sicut sunt defec'us mēbzōz aut mala dispositio corūm. videlicet oculoz / manuū / pedū: vl' q' hō ē gibbos' / claudus / ma le vidēs / lusc' / surdus / aut male audicēs / bal / buriēs / ifim' / distoz' zc. Tertij s' defec' i bonis fortunē: vr q' hō ē mēdic' / paup' / aut m' / tū indigēs / ignobil' / illegitime nat' . vl' q' ca / rer. pleamēs / aut porcētia zc. Tales c'z p' h'cs defec' solēt boies sibi mutuo i faciē obijcere. His p'missis dicēdū ē: P'io q' hō p' p'imo suo inferre p'ueliā obijcēdo sibi defec'ū aie s'z ue el'pe. vr cū iuriose i faciē sibi d' aliq's p'ctm qd' fec' / pura q' ē fur / homicida / raptor / adul' / sup' b' / auar' / sic de alijs. vl' dicēdo sibi / tu es heretic' / infidel' / stultus / fatu' / ignar' zc. el'cs em' dicunt defec' aie: qd' p'hibet Ecclī. viij. cū d' Ne despicias hoicm auertētē se a p'ctō. nec impropes ei. q. d. Ne despicias hoicm auertētē se a p'ctō p' p'nam. sic nec ch'is magdalenā Lu. vij Nec p' filiū p'digū reuerentē Luc. xv. Sz qz frat' tu' ē debes gaudere sic z angeli gaudēt de p'ctōe p'nam agere Luc. xv. Et ruipe p'ctō sui sit sic z ipe. vl' si nō fuisit eē poruisti: vel adhuc eē poteris. Nec Bre. An subdit. Et ne ipropes ei. s. p'ctm qd' fec'. vel si ex fragilitate p'ctm la / bat: qz nō ē hō q' faciat bonū z nō peccet. Cōdo aliq's fac' iniuriā p'rio ei' p'ueliā dicēdo. i eoz sibi obijcit defec' corpis sup'actos. viz q' sit eec' / claud' zc. Et talis p'pe p'ctiū d' nō p'ue liā: s'z g'nalit' p' p'umelia ē accipiat'. vr dicēdo. tu pessime claudē / tu distozte n'quā / tu pess'z me strabo: z sic de alijs. Tertio q's p'umelio se maledicēdo p'rio p' sibi obijcere defec' for / rune: vr dicēdo. tu mēdice / tu rustice / tu fili me rericis. vl' reducēdo z obijcēdo sibi faciē bon nū qd' fec' illi: vr dicēdo. ego i tali rua necitare tibi subueni: alias fuisses derelic' / vl' p'fugus fact' / aut capr' zc. Et talis iniuria d' p'pe iprope riū qd' p'hibet Ecclī. cū d' Lū deder' ne i' ropez res. q. d. Lū deder' aliqd' alicut: ne ipropes illō sed amice' dūm vr d' glo. q' dat oib' affluent' z non impropat Jacobi. j. Et Ecclī. xx. d'z. Exigua dabit' z m'la ipropabit. Et sic p'pe loquēdo cō uictū dicit'. qn aliq's alteri obijcit defec'ū corpōz / vl' q' sit illegitime natus: qz nō ē c' / el'pa sed p'ctū. Et sic d'z cōuictū. i. q's viciū. Lōr'uelia vero p'pe. dū alteri obijcit culpa. Et impropoz riū: dū obijcunt' defec' fortune: vr q' sit paup' vel reducit' sibi ad memoriā auxiliū qd' illi fec' Nec sc' s' Th'om. ii. ii. a. lxxij. ar. j. Nec de p' mo qd' sit cōr'uelia z quō cōm'mat' zc. Sedo vidēdū ē: viz p'uelia sit sp' p'ctm: z ēle mox dupli cat' aut v' male. Pro iust' ēe ad hāc q'ntē. Et s' p' h' d' d' nōrandū: q' s'ba p'nt' duplici' p'siderari. Uno mō inq'ntū s' qdō sōnt audibiles: z sic n'lm no cūm' tū i f'c' p'rio nisi forte g'ūado aure: vr c' d'

s'ba iniu riosa in/ ferū p'ri mo ex cor rectione.

s'ba iuri ola mfe/ runt' ali/ cui ex li/ uore odij